

Ο άσπλαχνος Πλούσιος (Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Ιερεμίας)

/ Πεμπτούσα

1. Ένα θέμα πολυλέγεται από πολλούς και μάλιστα λέγεται από πολύ παλαιά, αδελφοί χριστιανοί. Το θέμα αυτό είναι το κατά πόσο είναι δίκαιος ο Θεός, αφού άλλοι ευτυχούν και άλλοι υποφέρουν. Και μάλιστα συμβαίνει να υποφέρουν οι καλοί και να ευτυχούν οι κακοί. Το θέμα αυτό λέγεται «θέμα θεοδικίας». Γι' αυτό το θέμα μιλάει από παλαιά η Αγία Γραφή, αφού μάλιστα ένα ολόκληρο βιβλίο, το βιβλίο του Ιώβ, είναι αφιερωμένο σ' αυτό. Αλλά το θέμα αυτό το λύνει καθαρά η σημερινή ευαγγελική περικοπή, που μας λέει και μας τονίζει ότι υπάρχει και άλλη ζωή πέρα από αυτή την παρούσα. Στην παρούσα ζωή, είπε κάποιος, τα πράγματα που συμβαίνουν είναι σαν ένα περσικό χαλί στρωμένο ανάποδα. Ανάποδα το περσικό χαλί δεν φαίνεται ωραίο, αλλά και δημιουργεί και απορίες, πως και γιατί αυτή η ραφή εδώ, και πως και γιατί αυτή η ραφή εκεί; Αλλά στην εμπροσθία όψη το περσικό χαλί είναι υπέροχο και τότε με την ωραιότητα των σχημάτων του νοούμε γιατί στην άλλη του όψη φαίνονταν περίεργες και μπερδεμένες οι ραφές. Φαίνονταν έτσι, για να φανεί το χαλί ωραίο στην κυρία του, την εμπροσθία του όψη!

2. Το σημερινό άγιο Ευαγγέλιο, αδελφοί μου χριστιανοί, μας μίλησε για ένα πλούσιο και για ένα πτωχό και ταλαίπωρο, Λάζαρο στο όνομα, που ήταν ριγμένος

στην μεγάλη εξώπορτα του πλούσιου. Δεν είναι αμαρτία ο πλούτος, αρκεί μόνο να αποκτήθηκε με δίκαια μέσα και αρκεί ο πλούσιος να είναι ευσπλαχνικός στους πάσχοντες και στους έχοντες ανάγκη από βοήθεια. Ο πλούσιος όμως του σημερινού Ευαγγελίου ήταν άσπλαχνος, πολύ άσπλαχνος προς τον πτωχό Λάζαρο. Αλλά πέρασε αυτή η πρόσκαιρη ζωή και των δυό τους και πέθαναν. Και το σημερινό Ευαγγέλιο μας λέγει και μας τονίζει παραστατικά ότι υπάρχει και άλλη ζωή μετά τον θάνατο. Και στην άλλη ζωή, αγαπητοί μου, αντεστράφησαν τα πράγματα. Ο πλούσιος οδυνάται σε βάσανα· «υπάρχων εν βασάνοις», έλεγε το Ευαγγέλιο γι' αυτόν· και ο ίδιος λέγει, «οδυνώμαι εν τη φλογί ταύτη». Αλλά ο πτωχός αναπαύεται στον «κόλπο του Αβραάμ». Τα βάσανα τα λέμε «κόλαση» και τον «κόλπο του Αβραάμ» τον λέμε «παράδεισο». Γνωρίζουμε βέβαια ότι οι κατά κόσμο μεγάλοι και οι πλούσιοι τα εμπνέουν αυτά που σας λέγω, αλλά εμείς θα ακούσουμε τι μας λέγει ο Χριστός μας, τι μας λέγει το άγιο Ευαγγέλιο. Και η σημερινή ευαγγελική περικοπή μας είπε ότι υπάρχει ζωή μετά τον θάνατο. Και ότι σ' αυτή την ζωή οι άνθρωποι που αγαπούν τον Θεό και αγωνίζονται να ζούν κατά το θέλημά Του θα απολαμβάνουν χαρά και ευτυχία, αλλά οι άλλοι, που δεν πίστευαν στον Θεό ή Τον πίστευαν ψυχρά, χωρίς να Τον αγαπούν, και γι' αυτό ζούσαν στην αμαρτία χωρίς μετάνοια, θα βασανίζονται σε φωτιά. «Οδυνώμαι εν τη φλογί ταύτη», είπε ο άσπλαχνος πλούσιος.

3. Θα ήθελα τώρα, αδελφοί, να σας πω ποια είναι αυτή η φωτιά, που θα βασανίζει αιώνια τον αμετανόητο αμαρτωλό. Σας απαντώ σύντομα και σας λέγω ότι αυτή η φωτιά είναι η φωτιά του Θεού!... Και για να μην παραξενευθείτε ή σκανδαλιστείτε γι' αυτό που σας είπα, θέλω να σας το εξηγήσω. Ακούστε: Πάρτε το παράδειγμα του ήλιου. Ένας που έχει καλή όραση, έχει καλό μάτι, και κοιτάζει το φως του ήλιου χαίρεται και ευφραίνεται. Ένας όμως που έχει αρρωστημένη και αδύναμη όραση, δεν μπορεί να δει το φως του ήλιου, γιατί ενοχλείται, επειδή πειράζονται και βασανίζονται τα μάτια του. Προσέξτε: Το ίδιο πράγμα, το φως του ήλιου, που ευχαριστεί τον ένα, αυτό το ίδιο πράγμα στενοχωρεί και βασανίζει τον άλλο. Και

σ' αυτό δεν φταίει βέβαια το φως του ηλίου, αλλά η υγεία του ματιού του καθενός. Λοιπόν, ακούστε: Στην δεύτερη παρουσία του Χριστού όλοι θα δούμε τον Θεό, όλοι! Όχι μόνο οι άγιοι, αλλά και οι αμετανόητοι αμαρτωλοί. Ο Χριστός, ο Θεός μας, μας είπε, «Εγώ ειμί το Φως» (Ιωάν. 8,12). Όσοι έχουν καθαρή ψυχή θα χαρούν και θα αλαλάξουν από χαρά βλέποντες αυτό το θείο Φως. Αυτό είναι παράδεισος! Όσοι όμως έχουν ακάθαρτη ψυχή θα βασανίζονται από την θέα του θείου Αυτού Φωτός, δεν θα Το αντέχουν. Αυτό είναι κόλαση!... Στους μεν, στους δίκαιους, το θεικό Φως θα τους είναι Φως φωτιστικό και απολαυστικό· στους αμετανόητους όμως αμαρτωλούς το ίδιο αυτό Φως θα τους είναι καυστικό και βασανιστικό. Αυτό που έλεγε ο άσπλαγχνος πλούσιος: «Οδυνώμαι εν τη φλογί ταύτη»!...

4. Όχι, αδελφοί μου, όχι! Δεν είναι για 'μας οι φωτιές και οι καυστικές φλόγες. Για 'μας, τα παιδιά του Θεού, αρμόζει το γλυκό και λαμπρό και απολαυστικό Φως του Χριστού. Αλλά πρέπει να έχουμε καθαρή καρδιά για να το απολαύσουμε. Το μεγάλο αμάρτημα του πλουσίου της σημερινής παραβολής ήταν η ασπλαγχνία. Του έλειπε η αγάπη προς τον πάμπτωχο και ταλαίπωρο Λάζαρο, που τον έβλεπε κάθε μέρα στην πόρτα του, χωρίς να συγκινείται ούτε από τα κουρέλια του ούτε από την πείνα του ούτε από τις πληγές του. Γι' αυτό καταδικάστηκε στο βασανιστικό πυρ. Πραγματικά, η έλλειψη αγάπης είναι το χειρότερο. Λοιπόν, αδελφοί: Θα μας σώσουν οι Λάζαροι! Αυτοί οι σακάτηδες και πάμπτωχοι άνθρωποι, που τους βλέπουμε στο δρόμο ζητιανεύοντες ή που μας κτυπάνε την πόρτα μας. Να συγκινούμαστε από τον πόνο τους και να ανταποκρινόμαστε, όσο μπορούμε, στην ανάγκη τους. Έτσι θα φανεί και σε 'μας ο Παντελεήμων Κύριος ευσπλαγχνικός και ελεήμων για τις παραβάσεις μας στον Νόμο Του. Διαφορετικά, μας παραμένει η καταδίκη του πλουσίου του σημερινής ευαγγελικής περικοπής, γιατί «η κρίσις ανέλεος τω μη ποιήσαντι έλεος» (Ιακ. 2,13).